

Nr 80.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1927 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skogsvårdsavgift.

I en till riksdagen den 4 mars 1927 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 212, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag till **förordning om skogsvårdsavgift.**

Härigenom förordnas, som följer:

1 §.

För avverkat virke, som enligt gällande bestämmelser taxeras till skogsaccis, skall erläggas skogsvårdsavgift med en och fem tiondels procent av virkets taxerade rotvärde.

Genom denna avgift inflytande medel skola fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna i riket eller överlämnas till domänstyrelsen efter ty här nedan sägs.

2 §.

Skogsvårdsavgift skall erläggas av den, som enligt lagen om skogsaccis är skyldig att för det avverkade virket utgöra dylik accis.

3 §.

Vad i 13 § lagen om skogsaccis stadgats om ansvarighet för skogsaccis, som påförts avliden person eller i vissa fall oskift dödsbo efter honom, skall äga motsvarande tillämpning i fråga om skogsvårdsavgift.

4 §.

Skogsvårdsavgift debiteras, uppbäres och redovisas i sammanhang med kronoutskylderna i den ordning, Kungl. Maj:t därom föreskriver.

5 §.

Av de genom skogsvårdsavgiften inom varje landstingsområde inflytande medel skola, där ej fråga är om medel, varom i andra eller tredje stycket förmäles, nittio procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet och tio procent redovisas till statskontoret för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna i riket.

De medel, som genom skogsvårdsavgiften inflyta inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker samt Särna och Idre socknar av Kopparbergs län eller från sådana utom lappmarkerna och nämnda socknar belägna skogar, som äro underkastade bestämmelserna i lagen om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden, skola överlämnas till domänstyrelsen. Av sagda medel skall ersättning gäldas till domänfonden för utsyning och stämpling, som enligt berörda lag samt lagen angående husbehovsskogar inom vissa områden verkställts av skogsstatstjänsteman, så ock för besiktning och undersökning, som enligt samma lagar på ansökan av enskild och på statsverkets bekostnad förrättats av sådan tjänsteman. Denna ersättning skall utgå enligt grunder, som bestämmas av Kungl. Maj:t. Återstoden av berörda medel skall av domänstyrelsen förvaltas såsom en särskild fond, benämnd lappmarkernas med flera områden skogsvårdsfond, samt enligt styrelsens beprövande användas för främjande av skogsvårdsåtgärder å de under nyssnämnda lagar lydande skogar.

Medel, som genom skogsvårdsavgiften inflyta från skyddsskogarna, skola likaledes överlämnas till domänstyrelsen att av styrelsen förvaltas.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1928 samt gälla till den 1 januari 1931.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 11 oktober 1912 (nr 275) om skogsvårdsavgift, dock att sistnämnda förordning fortfarande skall tillämpas i fråga om utgörande av skogsvårdsavgift för virke, som eftertaxeras enligt lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering.

Beträffande utredningen hänvisas till propositionen.

Genom särskilda propositioner nr 43, 44 och 105 hava för innevarande års riksdag framlagts förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden, till lag om ändrad lydelse av 12, 13 och 15 §§ i lagen den 5 juni 1909 (nr 53 s. 1) angående husbehovsskogar inom vissa områden samt till lag om skogsaccis. I samband med genomförandet av dessa lagförslag skulle, på sätt i motive-ringarna till sagda propositioner framhållits, vissa ändringar böra vidtagas

i förordningen den 11 oktober 1912 (nr 275) om skogsvårdsavgift. Därjämte hade, såsom närmare framgår av motiveringen till propositionen nr 211 angående anslag till skogsvårdens befrämjande för nästkommande budgetår, ytterligare vissa ändringar i nyssnämnda förordning ansetts påkallade i ändamål att bereda ökade inkomster åt skogsvårdsstyrelserna samt att vinna tydligare avfattning av förordningens 4 §.

Med anledning härav har i förevarande proposition framlagts ovanintagna förslag till ny förordning om skogsavgifter.

Sedan riksdagen numera avslagit de genom propositionerna nr 43 och 44 framlagda lagförslagen, torde de i samband därmed stående nya bestämmelserna i förordningen om skogsvårdsavgifter även böra förfalla. Såsom framgår av utskottets utlåtande nr 79 i anledning av propositionen nr 211 har utskottet ansett sig böra taga avstånd från tanken på att nu förorda den i sistnämnda proposition motiverade och här föreslagna höjningen av den procent av till skogsaccis taxerat virkesvärde, efter vilken skogsvårdsavgift skall utgå. Ändringsförslaget härutinnan torde alltså likaledes få förfalla.

Utskottet.

Kvar stå emellertid dels de jämkningar, som sammanhånga med förenämnda förslag till ny lag om skogsaccis, vilket förslag i huvudsak tillstyrkts av första särskilda utskottet, dels den formella ändringen i den nuvarande § 4. Utskottet, som icke har något att erinra mot vad i sistberörda avseenden föreslagits, har omarbetat förslaget i enlighet med vad nu anförts.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

förordning om skogsvårdsavgift.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För avverkat virket, som enligt gällande bestämmelser taxeras till skogsaccis, skall erläggas skogsvårdsavgift med en och tre tiondels procent av virkets taxerade rotvärde.

Genom denna avgift inflytande medel skola fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna i riket eller överlämnas till domänstyrelsen efter ty här nedan sägs.

2 §.

Skogsvårdsavgift skall erläggas av den, som enligt lagen om skogsaccis är skyldig att för det avverkade virket utgöra dylik accis.

Vad i 13 § lagen om skogsaccis stadgats om ansvarighet för skogsaccis, som påförts avliden person eller i vissa fall oskift dödsbo efter honom, skall äga motsvarande tillämpning i fråga om skogsvårdsavgift.

3 §.

Skogsvårdsavgift debiteras, uppbäres och redovisas i sammanhang med kronoutskylderna i den ordning, Kungl. Maj:t därom föreskriver.

4 §.

Av de genom skogsvårdsavgiften inom varje landstingsområde inflytande medel skall sådan del, som erlagts från skyddsskogar, överlämnas till domänstyrelsen samt av vad som erlagts från andra skogar nittio procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet och tio procent redovisas till statskontoret för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna i riket.

5 §.

Denna förordning gäller icke virke, som avverkats inom Västerbottens eller Norrbottens läns lappmarker, eller å sådana utom lappmarkerna belägna skogar, som äro underkastade bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1915 (nr 251) angående utsyning å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1928.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 11 oktober 1912 (nr 275) om skogsvårdsavgift, dock att sistnämnda förordning fortfarande skall tillämpas i fråga om utgörande av skogsvårdsavgift för virke, som eftertaxeras enligt lagen den 11 oktober 1912 (nr 274) om skogsaccis och om virkestaxering.

Stockholm den 20 maj 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

G. SEDERHOLM.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Boberg, Sjöblom, Gabrielson, Andersson* i Fältenborg, *Kropp* och *Alexander Nilsson*; samt

från andra kammaren: herrar *Olsson* i Broberg, *Johansson* i Uppmälby, *Pettersson* i Bjälbo, *Carlström, Andersson* i Grimbo, *Sjölander, Hedlund* i Häste, *Björk* och *Olsson* i Rödningsberg.
